

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม

บทนำ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางการบัญชีสำหรับต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อการขายหรือเพื่อการใช้งาน

ขอบเขต

กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กับการบัญชีสำหรับต้นทุนการกู้ยืม โดยไม่ครอบคลุมถึงต้นทุนของตราสารประเภททุน รวมทั้งหุ้นบุริมสิทธิ์ที่ไม่ได้จัดประเภทเป็นหนี้สิน นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ใช้บังคับสำหรับต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขที่วัดด้วยมูลค่าดูดิธรรม เช่น สินทรัพย์ชีวภาพ หรือสินค้าคงเหลือที่ผลิตเป็นจำนวนมากโดยมีขั้นตอนการผลิตช้าๆ เป็นต้น

คำนิยาม คำศัพท์ และคำอธิบายรายการหรืออุปกรณ์ที่สำคัญ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม ได้ให้คำนิยามที่สำคัญ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืม (Borrowing Costs) หมายถึง ดอกเบี้ยและต้นทุนอื่นที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวเนื่องจากการกู้ยืมของกิจการ เช่น ดอกเบี้ยที่คำนวณโดยวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงซึ่งเกิดจากเงินเบิกเกินบัญชี และจากเงินกู้ยืมระยะสั้นและระยะยาวตามที่ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน จำนวนที่ตัดบัญชีของส่วนลดหรือส่วนเกินที่เกี่ยวกับการกู้ยืม ผลต่างจากอัตราดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศส่วนที่นำมาปรับปรุงกับต้นทุนของดอกเบี้ย ดอกเบี้ยที่เกิดจากหนี้สินตามสัญญาเช่าที่มีการรับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า เป็นต้น

สินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข (A Qualifying Asset) หมายถึง สินทรัพย์ที่จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมพร้อมเพื่อให้สามารถนำสินทรัพย์นั้นมาใช้ได้ตามประสงค์หรือนำไปขาย เช่น อาคาร สำนักงานที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง โรงงานผลิตที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง เงินลงทุนในสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง สินค้าที่ต้องใช้ระยะเวลาในการแปลงสภาพให้พร้อมที่จะขาย เป็นต้น

ส่วนตัวอย่างของสินทรัพย์ที่ไม่เข้าเงื่อนไข เช่น ที่ดินที่ได้มาถือไว้โดยไม่มีการดำเนินการพัฒนาใดๆ สินค้าคงเหลือที่ผลิตเป็นจำนวนมากโดยมีขั้นตอนการผลิตช้าๆ ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ สินทรัพย์ทางการเงิน เป็นต้น

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

การรับรู้รายการ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม กำหนดให้กิจกรรมต้องรวมต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์นั้น เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ว่าต้นทุนการกู้ยืมดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแก่กิจการในอนาคตและกิจการสามารถประมาณจำนวนต้นทุนการกู้ยืมได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งสามารถแสดงการบันทึกรายการบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต สินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง

xx

เครดิต เงินสด / ดอกเบี้ยค้างจ่าย

xx

ทั้งนี้ เมื่อกิจกรรมนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเพื่อรุนแรงมากถือปฏิบัติ กิจกรรมต้องรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมในส่วนที่ชดเชยเงินเพื่อในรอบระยะเวลาเดียวกันเป็นค่าใช้จ่ายตามที่ระบุไว้ในยอดหนี้ที่ 21 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว

ขณะที่กิจกรรมต้องรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมอื่นเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ต้นทุนนั้นเกิดขึ้น ซึ่งสามารถแสดงการบันทึกรายการบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต ดอกเบี้ยจ่าย

xx

เครดิต เงินสด / ดอกเบี้ยค้างจ่าย

xx

ต้นทุนการกู้ยืมที่อนุญาตให้รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขซึ่งรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์นั้นต้องเป็นต้นทุนที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ (Avoidable Costs) หากกิจกรรมไม่ก่อรายจ่ายขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น ในกรณีที่กิจการกู้ยืมเงินมาโดยเฉพาะ (Specific Loans) เพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข กิจกรรมต้องนำต้นทุนการกู้ยืมนั้นรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เนื่องจากหากกิจกรรมตัดสินใจไม่สร้างสินทรัพย์ กิจการก็ไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงิน ในการณ์นี้ ต้นทุนการกู้ยืมจึงมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม หากกิจกรรมได้นำเงินกู้ส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ไปลงทุนเป็นการชั่วคราว ในกรณีนี้ กิจกรรมต้องนำรายได้ที่เกิดจากการนำเงินกู้ยืมดังกล่าวไปลงทุนเป็นการชั่วคราวหักออกจากต้นทุนการกู้ยืมนั้นที่จะบันทึกเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ได้ ทั้งนี้ การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์สำหรับเงินที่กู้มาโดยเฉพาะเพื่อจัดทำสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสามารถแสดงได้ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

= ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจริงในระหว่างงวด – รายได้ที่เกิดจากการนำเงินกู้ไปลงทุนเป็นการชั่วคราว

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ตัวอย่างของการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมสำหรับเงินที่กู้มาโดยเฉพาะเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 1 บริษัท หนึ่ง จำกัดทำสัญญา กู้ยืมเงินที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะในการก่อสร้างโรงงานแห่งใหม่ จากธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง เป็นจำนวนเงิน 120,000,000 บาท โดยมีอัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี ซึ่งการก่อสร้างเริ่มในวันที่ 1 มีนาคม 25x1 โดยบริษัทฯ ได้รับเงินกู้จากธนาคาร 3 จวด ดังนี้

<u>งวดที่</u>	<u>วันที่ได้รับเงินกู้</u>	<u>จำนวนเงินกู้ (บาท)</u>
1	1 มีนาคม 25x1	40,000,000
2	1 สิงหาคม 25x1	28,000,000
3	1 ตุลาคม 25x1	<u>52,000,000</u>
	รวม	<u>120,000,000</u>

ในระหว่างการก่อสร้าง บริษัทฯ ได้นำเงินบางส่วนไปซื้อหันในตลาดหลักทรัพย์โดยมีวัตถุประสงค์ เป็นการลงทุนชั่วคราว ได้รับผลตอบแทนทั้งสิ้น 200,000 บาท ซึ่งโรงงานจัดเป็นสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น บริษัทฯ ต้องบันทึกต้นทุนการกู้ยืมรวมเป็นราคากลางของสินทรัพย์นั้น แต่ต้องหักด้วยผลตอบแทน จากการลงทุนชั่วคราวที่ได้นำเงินกู้ดังกล่าวไปลงทุนก่อน ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงการคำนวณ ต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถนำรวมเป็นราคากลางของโรงงานแห่งใหม่ได้ ดังนี้

<u>งวดที่</u>	<u>จำนวน</u>
1	$(40,000,000 \times 10/12) \times 5\% = 1,666,666.67$
2	$(28,000,000 \times 5/12) \times 5\% = 583,333.33$
3	$(52,000,000 \times 3/12) \times 5\% = 650,000.00$
	รวม 2,900,000.00
(หัก) รายได้จากการลงทุนชั่วคราว	(200,000.00)
ต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถนำรวมเป็นราคากลางของโรงงาน	<u>2,700,000.00</u>

จากการคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคากลางของโรงงานได้เท่ากับ 2,700,000 บาท และ สามารถบันทึกบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต โรงงานระหว่างก่อสร้าง	2,700,000
เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด	2,700,000

แต่หากกิจการนำเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (General Loans) มาใช้จัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข กิจกรรมต้องคำนวณหาจำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่นำรวมเป็นราคากลางของสินทรัพย์โดยการคูณ รายจ่ายของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขด้วยอัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลางของสินทรัพย์ (Capitalization Rate) ทั้งนี้ อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลางของสินทรัพย์คืออัตราถ้วนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนการกู้ยืมสำหรับการกู้ยืมที่มีอยู่ในระหว่างงวด โดยไม่รวมต้นทุนการกู้ยืมของเงินที่กู้มาโดยเฉพาะ แต่มีเงื่อนไขว่าจำนวนต้นทุน การกู้ยืมที่รวมเป็นราคากลางของสินทรัพย์ในระหว่างงวดนั้นต้องไม่เกินจำนวนต้นทุนการกู้ยืมทั้งสิ้นที่เกิดขึ้น

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ในวดเดียวกัน ทั้งนี้ การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์สำหรับเงินที่กู้มา เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปแต่นำมาจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสามารถแสดงได้ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์

= รายจ่ายของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข x อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์

ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้กำหนดว่า หากสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขที่เกิดจากเงินที่กู้มา โดยเฉพาะนั้นอยู่ในสภาพพร้อมใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขาย ยอดคงเหลือของเงินที่กู้มา โดยเฉพาะดังกล่าวข้างต้น กิจการต้องนำมาถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินกู้ยืมที่มีวัตถุประสงค์ทั่วไปด้วย

ตัวอย่างของการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมสำหรับเงินที่กู้มาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป แต่นำมาจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 2 ในปี 25x1 บริษัท สอง จำกัด ทำสัญญากู้ยืมเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปทั้งหมด 3 แหล่ง เงินทุน ดังนี้

- 1) เงินกู้ 35,000,000 บาท อัตราดอกเบี้ย 10% ต่อปี ได้รับเงินกู้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 25x1
- 2) เงินกู้ 70,000,000 บาท อัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี ได้รับเงินกู้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 25x1
- 3) เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารถ้วนเฉลี่ย 20,000,000 บาท ดอกเบี้ยจ่ายรวม 700,000 บาท

ทั้งนี้ บริษัทมีรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ตั้งงวด 18,000,000 บาทและตลอดปีเพิ่มขึ้นอีก 60,000,000 บาท โดยบริษัทฯ ได้นำเงินกู้ทั่วไปมาก่อสร้างอาคารสำนักงาน ซึ่งถือเป็นสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น บริษัทฯ ต้องนำต้นทุนการกู้ยืมรวมเป็นราคากลุ่มของอาคารสำนักงาน

จากข้อมูลข้างต้นสามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคากลุ่มของอาคารสำนักงานได้ ดังนี้

การคำนวณหาอัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์

<u>เงินต้น (บาท)</u>	<u>การคำนวณดอกเบี้ย (บาท)</u>
----------------------	-------------------------------

35,000,000	$35,000,000 \times 10\% = 3,500,000.00$
------------	---

70,000,000	$70,000,000 \times 5\% = 3,500,000.00$
------------	--

<u>20,000,000</u>	<u>700,000.00</u>
-------------------	-------------------

<u>125,000,000.00</u>	<u>7,700,000.00</u>
-----------------------	---------------------

อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์	= <u>7,700,000.00</u>
---	-----------------------

	125,000,000.00
--	----------------

	= 6.16%
--	---------

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

รายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ล้วนเฉลี่ย	=	ยอดต้นงวด + ยอดปลายงวด
	2	
	=	<u>18,000,000 + 78,000,000</u>
	2	
	=	48,000,000 บาท
ต้นทุนการกู้ยืมที่คำนวณได้	=	48,000,000 x 6.16%
	=	2,956,800 บาท

จากคำนวณข้างต้นจะเห็นได้ว่า บริษัทสามารถนำต้นทุนการกู้ยืมที่คำนวณได้ 2,956,800 บาท มาบันทึกเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ เนื่องจากจำนวนดังกล่าวน้อยกว่าต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจริง (2,956,800 บาท < 7,700,000 บาท) ขณะที่ในส่วนที่ไม่สามารถบันทึกเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ก็ให้นำบันทึกเป็นดอกเบี้ยจ่ายตามปกติ ซึ่งสามารถบันทึกบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต อาคารสำนักงานระหว่างก่อสร้าง	2,956,800
ดอกเบี้ยจ่าย	4,743,200
เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด	7,700,000

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมจากเงินกู้ที่มีวัตถุประสงค์ทั้งเฉพาะและทั่วไปเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 3 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 25x0 บริษัท สาม จำกัด ได้ทำสัญญาว่าจ้างให้บริษัทผู้รับเหมา ก่อสร้างทำการก่อสร้างอาคารสำนักงานให้โดยตกลงราคาของอาคารสำนักงานที่จะก่อสร้างไว้เท่ากับ 34,000,000 บาท ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาในการก่อสร้าง 4 ปี โดยการก่อสร้างได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม 25x1 ซึ่งบริษัทฯเริ่มจ่ายเงินให้กับบริษัทผู้รับเหมาในปี 25x1 โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

<u>วันที่จ่าย</u>	<u>จำนวนเงิน (บาท)</u>
1 มกราคม 25x1	4,800,000
1 มีนาคม 25x1	2,400,000
1 กรกฎาคม 25x1	6,000,000
1 พฤษภาคม 25x1	7,200,000

ในระหว่างปี 25x1 บริษัทฯมีรายการกู้ยืมเงินอยู่ 3 แหล่ง ดังนี้

คู่มืออธิบายมาตราฐานการบัญชี ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตราฐานการรายงานทางการเงิน

- 1) วันที่ 1 มกราคม 25x1 บริษัทฯออกตัวเงินจ่าย อัตราดอกเบี้ย 6% ต่อปี อายุ 5 ปี เป็นจำนวนเงิน 8,000,000 บาทกู้เงินมาเพื่อสร้างอาคารสำนักงานโดยเฉพาะ ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 31 ธันวาคม
- 2) วันที่ 1 พฤษภาคม 25x0 บริษัทฯออกหุ้นกู้ อัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี อายุ 10 ปี เป็นจำนวนเงิน 40,000,000 บาท กู้เงินมาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 30 เมษายน
- 3) วันที่ 1 กรกฎาคม 25x0 บริษัทฯออกตัวเงินจ่าย อัตราดอกเบี้ย 10% ต่อปี อายุ 3 ปี เป็นจำนวนเงิน 15,000,000 บาท กู้เงินมาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 30 มิถุนายน

จากข้อมูลข้างต้น สามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคากลางของอาคารสำนักงานได้ ดังนี้

การคำนวณรายจ่ายสมถวิลเลี่ย

วันที่จ่าย **รายจ่ายถ้วนเฉลี่ยต่อวันหนัก**

1 มกราคม	4,800,000 x 12/12 =	4,800,000
1 มีนาคม	2,400,000 x 10/12 =	2,000,000
1 กรกฎาคม	6,000,000 x 6/12 =	3,000,000
1 พฤศจิกายน	7,200,000 x 2/12 =	1,200,000
<u>11,000,000</u>		

การคำนวณหาอัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลางของสินทรัพย์สำหรับเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

<u>ประเภทเงินกู้ยืม</u>	<u>เงินต้น</u>	<u>อัตราดอกเบี้ย</u>	<u>ระยะเวลา</u>	<u>ดอกเบี้ยจ่าย</u>
หุ้นกู้ 5%	40,000,000	5%	12/12	2,000,000
	(40,000,000x12/12)			
ตัวเงินจ่าย 10%	<u>15,000,000</u>	10%	12/12	<u>1,500,000</u>
	(15,000,000x12/12)			
	<u>55,000,000</u>	6.36%		<u>3,500,000</u>

ดังนั้น อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลางของสินทรัพย์ เท่ากับ 6.36% ($3,500,000 / 55,000,000$)

การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่หลักเลี่ยงได้

<u>รายจ่ายสมถวิลเลี่ย</u>	<u>x</u>	<u>อัตราดอกเบี้ย</u>	<u>=</u>	<u>ต้นทุนการกู้ยืม</u>
8,000,000		6% (เงินกู้เฉพาะ)		480,000
<u>3,000,000*</u>		6.36% (เงินกู้ทั่วไป)		<u>190,800</u>
<u>11,000,000</u>				<u>670,800</u>

คู่มืออธิบายมาตราฐานการบัญชี ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตราฐานการรายงานทางการเงิน

* $3,000,000 = 11,000,000 - 8,000,000$ (รายจ่ายถาวรสิ่งที่ต้องชำระน้ำหนักหักด้วยเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ)

การคำนวณหาดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดขึ้นจริงสำหรับปี 25x1

ประเภทเงินกู้ยืม	เงินต้น	อัตราดอกเบี้ย	ระยะเวลา	ดอกเบี้ยจ่าย
ตัวเงินจ่าย 6%	8,000,000	6%	12/12	480,000
หุ้นกู้ 5%	40,000,000	5%	12/12	2,000,000
ตัวเงินจ่าย 10%	15,000,000	10%	12/12	<u>1,500,000</u>
				<u>3,980,000</u>

จากการคำนวณข้างต้น จะเห็นได้ว่า ต้นทุนการกู้ยืมที่หลักเลี่ยงได้ (670,800 บาท) มีจำนวนน้อยกว่าดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดขึ้นจริง (3,980,000 บาท) ดังนั้น บริษัทจึงสามารถบันทึกต้นทุนการกู้ยืมที่หลักเลี่ยงได้ทั้งจำนวน 670,800 บาทไปเป็นต้นทุนของการสำนักงานได้ ซึ่งรายละเอียดการบันทึกบัญชีมีดังนี้

เดบิต	อาคารสำนักงานระหว่างก่อสร้าง	670,800
	ดอกเบี้ยจ่าย	3,309,200
เครดิต	ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด	3,980,000

มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน

หากราคาทุนหรือมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน (Recoverable Amount) หรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ (Net Realisable Value) กิจการต้องลดมูลค่าหรือตัดจำหน่ายมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้นลงตามข้อกำหนดของมาตราฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น เช่น มาตราฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การตัดค่าของสินทรัพย์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์ กิจการอาจปรับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ให้กลับมาเพิ่มขึ้นด้วยจำนวนที่เคลื่อนค่าหรือตัดจำหน่ายออกไปแล้วเพื่อให้สอดคล้องกับมาตราฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง

การเริ่มต้นการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

มาตราฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการเริ่มต้นนำต้นทุนการกู้ยืมมารวมเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้

- 1) รายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ได้เกิดขึ้น กล่าวคือ รายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อกิจการได้จ่ายเงินสด หรือโอนลินทรัพย์อื่น หรือก่อหนี้ลินที่มีภาระดอกเบี้ย เช่น กิจการซื้อวัสดุก่อสร้างเพื่อใช้ในการก่อสร้างโรงงานผลิตสินค้า โดยการจ่ายชำระเป็นตัวเงินจ่ายที่มีดอกเบี้ย ในกรณีนี้ถือได้ว่ารายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ได้เกิดขึ้นแล้ว เป็นต้น ทั้นนี้ รายจ่ายดังกล่าวต้องหักด้วยการจ่ายเงินตามความคืบหน้าของงาน (เงินล่วงหน้า) หรือเงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลที่เกี่ยวกับสินทรัพย์นั้น (คึกขาดเพิ่มเติมได้จากมาตราฐานการบัญชี ฉบับที่ 20)

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือ (จากรัฐบาล) ทั้งนี้ มูลค่าตามบัญชีถัวเฉลี่ยของสินทรัพย์ในช่วงเวลาหนึ่งถือเป็นรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ ซึ่งกิจกรรมสามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์ โดยการนำรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้มาคูณกับอัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์ในช่วงเวลาเดียวกัน

- 2) ต้นทุนการกู้ยืมได้เกิดขึ้น
- 3) สินทรัพย์อยู่ระหว่างการดำเนินการที่จำเป็นในการเตรียมสินทรัพย์นั้นให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขาย ซึ่งเงื่อนไขในข้อนี้ไม่ได้หมายความเฉพาะการก่อสร้างเท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึงการดำเนินการด้านเทคนิคและการบริหารก่อนที่จะเริ่มการก่อสร้างด้วย เช่น การขออนุญาตก่อนที่จะก่อสร้างโรงงานผลิตสินค้า การออกแบบการก่อสร้าง เป็นต้น

การหยุดพักการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์

กิจกรรมต้องหยุดพักการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์เป็นการชั่วคราว เมื่อการดำเนินการพัฒนาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขหยุดชะงักลงเป็นเวลาต่อเนื่อง เว้นแต่การหยุดดำเนินการนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นปกติที่จะทำให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขาย กิจการยังคงรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์ได้ เช่น การหยุดสร้างสะพานเพื่อรอให้ระดับน้ำลด ในกรณีนี้ให้ถือว่าการดำเนินการยังคงมีอยู่ ดังนั้น ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นในช่วงนี้หากเข้าเงื่อนไขข้ออื่นๆ กิจการต้องบันทึกต้นทุนการกู้ยืมนั้นเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์ เป็นต้น

การสิ้นสุดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์

กิจกรรมต้องหยุดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์เมื่อการดำเนินการส่วนใหญ่ที่จำเป็นในการเตรียมสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขายได้เสร็จสิ้นลงแล้ว

การเปิดเผยข้อมูล

กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อในหมายเหตุประกอบงบการเงินดังต่อไปนี้

- 1) จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์ในระหว่างงวด
- 2) อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณจำนวนต้นทุนการกู้ยืมท่อนุญาตให้รวมเป็นราคากลุ่มของสินทรัพย์

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ และกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ

ในทางปฏิบัติ สำหรับบางกรณีการระบุว่าเป็นต้นทุนการกู้ยืมมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับลินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขหรือเป็นต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถหลักเลี่ยงได้หรือไม่อาจเป็นการยากและเป็นเหตุให้ต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณา เช่น กรณีที่กิจการมีการจัดการด้านการเงินแบบรวมศูนย์แล้วนำเงินกู้นั้นมาให้กิจการในกลุ่มกู้ยืมเงินด้วยเงื่อนไขที่ต่างกัน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ในบางกรณีการพิจารณาว่าต้นทุนการกู้ยืมจำนวนเท่าใดที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดทำลินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยดุลยพินิจในการพิจารณาเป็นอย่างมาก

